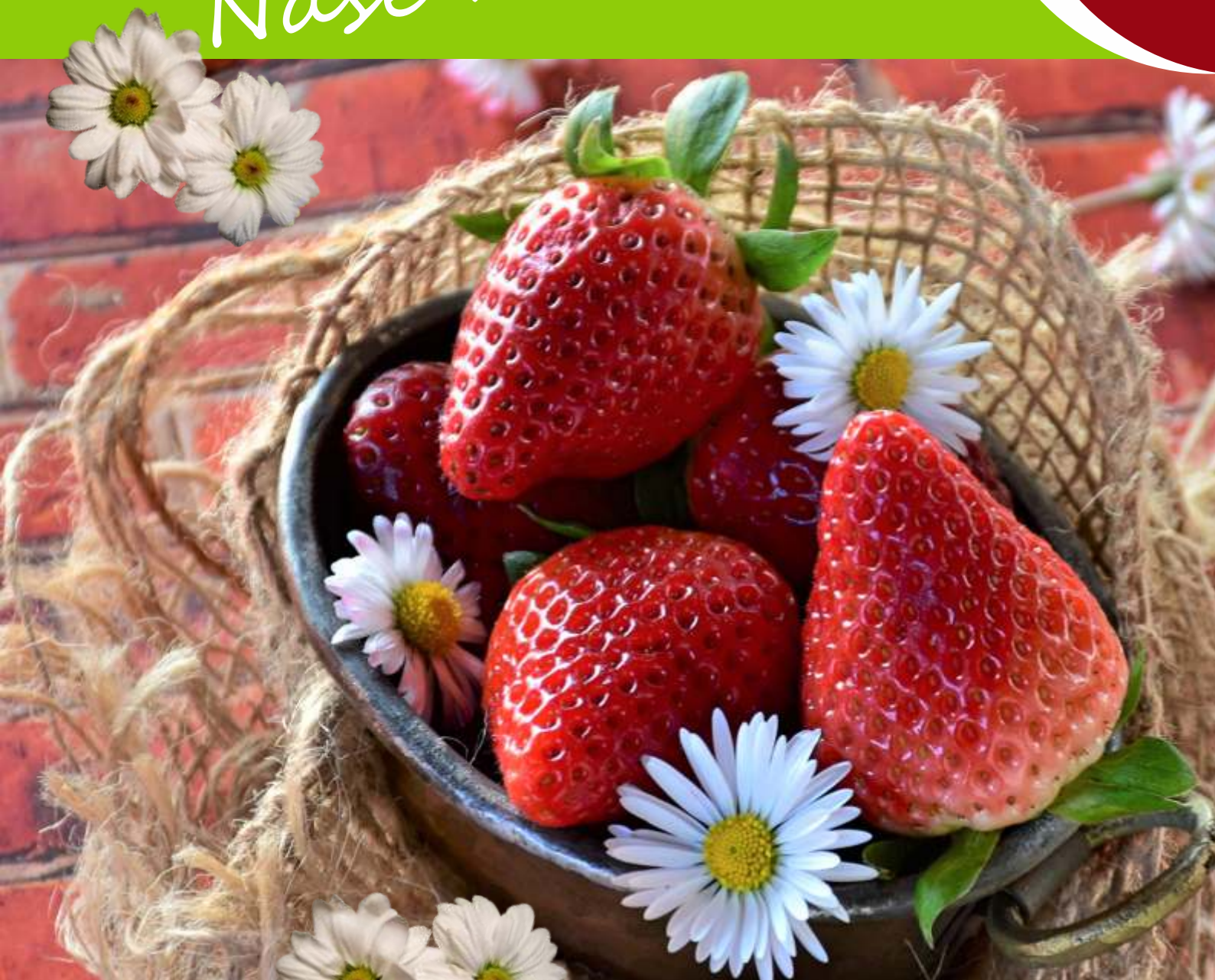

HÁJEK

červen
2024

Naše noviny

OBSAH

■ Pozdrav

■ Kvíz

■ Program DSH

■ Zajímavosti

■ Literární dílna

■ Rozjímání

■ Povídka měsíce

■ Poradna pro vás

■ Zajímavosti

■ Info z domova

**Srdečně vítáme nové
obyvatele, kteří
nastoupili do našeho DS.**

*Hlaváček Přemysl,
Janečková Jana,
Novák Oldřich.*

Zpravodaj Hájek vychází
v nákladu 200 výtisků pro potřeby
obyvatel Domova seniorů
Praha 4 Háje,
K Miličovu 734 a je neprodejný.
Na vydání spolupracují:
Dominik Petrlák,
Dagmar Zavadilová, ředitelka DS,
ve spolupráci s klienty DS.

DOMOV
PRO SENIORY
HÁJE

PRA
HAGUE
PRA
GA
PRA
G

1) 8.června je Mezinárodní den oceánů.

Kolik jich rozlišujeme na Zemi?

- a) 4 b) 5 c) 6

2) 14.června je Světový den dárců krve.

Kolik litrů krve je v lidském těle?

- a) 4,5 – 5 litrů b) 3 – 3,5 litrů c) 6 – 7 litrů

3) 23.června je Mezinárodní olympijský den.

Kdy a kde se odehrály první novodobé olympijské hry?

- a) R.1920, v Římě.
b) R.1948, v Madridu.
c) R. 1896 v Aténách.

4) 19.června 1969 byla vyhlášena CHKO Jeseníky.

Jaká je jejich nejvyšší hora?

- a) Smrk. b) Praděd. c) Čerchov.

5) 28. června byl spáchán atentát na následníka trůnu Rakousko-uherské monarchie Františka Ferdinanda d'Este a tato událost se stala záminkou k rozpoutání první světové války. Kde byl atentát spáchán?

- a) V Budapešti.
b) V Bělehradu.
c) V Sarajevu.

6) 8. června 1949 byl publikován román 1984 anglického spisovatele George Orwella. Jaké další známé dílo spisovatel napsal?

- a) Farma zvířat.
b) Já, robot.
c) Sophiina volba.

7) Jan Železný, který se narodil 16. června 1966 v Mladé Boleslavi, je bývalý český sportovec. Je držitelem několika olympijských medailí, trojnásobný mistr světa a několikanásobný rekordman. V jakém sportu?

- a) Vrh koulí.
b) Hod oštěpem.
c) Skok daleký.

8) Marcela Holanová (*10.6.1951) je česká zpěvačka. Svou hudební kariéru začala v kapele, kde potkala i svého pozdějšího manžela Karla Šípa. Jak se skupina jmenovala?

- a) Golden Kids.
b) Faraon.
c) Pacifik.

9) Josef Kemr (20. 6. 1922 – 15. 1. 1995) byl český divadelní, filmový a televizní herec. Zahrál si v mnoha českých filmech. V jednom z nich pronesl větu: "Chčije a chčije." Ve kterém to bylo?

- a) Kulový blesk.
b) Na samotě u lesa.
c) Vesničko má středisková.

10) Svatojánská noc z 23.6. na 24.6. je spojena s mnoha tradicemi a magickými rituály. Co musela udělat dívka, aby se dozvěděla, kdo bude jejím ženichem?

- a) Uvít věneček z devatera kvítí.
b) Přeskočit oheň.
c) Vykoupat se o půlnoci v ledové vodě.

Vážení čtenáři a luštitelé,
na otázky z květnového kvízu
odpovědělo 13 čtenářů.

Deset správných odpovědí měli:

**Ilona Bednářová,
Marie Blažková, Marie
Černohorská, Danuše Hrubá,
Jan Sedlmayer, Tým A3.**

Devět správných odpovědí měl:

Jiří Sova.

**Osm správných odpovědí neměl
nikdo.**

GRATULUJEME!!!

Nejvíce vás potrápila otázka č. 1.

Důležitá informace: vyplněné kvízy
je nutné vhodit do schránky na
oddělení A0 nejpozději do 20.
v daném měsíci. Později vhozené
kvízy už nemohou být započítány
a uvedeny v časopisu Hájek, a to
z důvodu uzávěrky a tisku
časopisu.

Zde si můžete přečíst správné
odpovědi.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

1. B – 4,5 miliardy let.

2. A – Sv. Florián.

3. C – 12., 13. a 14. května.

4. A – Francouz.

5. B – Pákistán.

6. A – Ucho.

7. C – Sportovní gymnastika.

8. B – Druhou neděli.

9. C – v stodole ráj.

10. A – Lásku, plodnost a mládí.

3. 6. pondělí 10:00 SÁL

ZVĚŘINEC PANA EZOPA – DIVADLO NAVĚTVI

Pan Ezop vymyslel svůj svět, o kterém vypravoval příběhy. Svět, kde se zvířátka chovají a mluví úplně stejně jako my lidé. Moudrost sbalená na cesty pro nejmenší, menší i ty větší! Společně s dětmi s Dětské skupiny Paleček oslavíme MDD.

5. 6. středa 10:00 SÁL

DŮVĚRNÍCI

Červnové setkání zástupců obyvatel s vedením domova.

11. 6. úterý 14:00 SÁL

DOREMY

Vystoupení pěveckého sboru ze ZUŠ v Milíčově s letním repertoárem.

12. 6. středa 14:00 SÁL

PÍSNÍČKY Z KRABIČKY NAŠÍ BABIČKY

V tomto pestrém pořadu vracíme život oblíbeným lidovým písním, na které dnešní média trochu zapomínají. Písničky, které si lidé zpívali při výletech, oslavách, ale i přátelských setkáních, a díky nim se cítili být spolu. Pro pobavení diváků prokládáme muziku veselými historkami i trochu ztřeštěnými moudrostmi života.

13. 6. čtvrtek 10:00 SÁL

PETR VELETA

Jste srdečně zváni na aktivní dopoledne spojené s poslechem hudby, pohybem a zábavou, kterým nás provede pan Petr Veleta.

19. 6. středa 14:00 SÁL

PŘEDNÁŠKA O PRAZE

Zveme vás na další přednášku paní Stanislavy Mickové doplněnou o prezentaci s fotografiemi.

20. 6. čtvrtek 10:00 ERGOTERAPIE

BÁBOVKY

Oslava červnových narozenin našich obyvatel.

26. 6. středa 10:00 – 15:30 ZAHRADA

TUZEMSKÝ UM

Zveme vás na XI. ročník sportovních her s doprovodným odpoledním programem spojeným s živou hudbou a občerstvením.

27. 6. čtvrtek 10:00 VELKÁ ZAHRADA

ZOOTERAPIE

Společné setkání s terapeutickými zvířaty paní Bukričové ve velké zahradě domova.

28. 6. pátek 10:00 SÁL

CIRKUS SENIOR

Přijďte se pobavit, potrápit, potrénovat a hlavně potěšit s našim cirkusovým lektorem Adamem Jarchovským.

ADRAběh je benefiční akce pořádaná samotnou společností ADRA za účelem podpořit dobrovolnictví, jak u seniorů, tak i u dětí. Jedná se již o třetí dobročinný běh, který pořádáme dohromady a vypravujeme klienty, kteří jedou s běžcem na mechanickém vozíku. Tento rok se akce konala v prostoru Hostivařského lesoparku.

ADRAběh

ZAJÍMAVOSTI

ADRAběh

Baleáry

Baleáry, též Baleárské ostrovy (katalánsky Illes Balears, španělsky Islas Baleares) jsou souostroví na západě Středozemního moře. Politicky je to provincie a současně i jedno ze 17 autonomních společenství Španělska. Ostrovy se skládají ze dvou skupin: vlastních Baleár (zahrnujících ostrovy Mallorca, Menorca a několik dalších menších ostrovů a ostrůvků, jako je Cabrera) a Pityuských ostrovů (zahrnujících ostrovy Ibiza, Formentera a několik ostrůvků). Největším z těchto ostrovů je Mallorca. Souostroví je oblíbeným cílem mnoha turistů. Na ostrovech nejsou žádné významnější vodní toky, pouze několik krátkých říček. Při severním pobřeží ostrova Mallorca se nachází relativně vysoké pohoří Serra de Tramuntana, jehož nejvyšším vrcholem je Puig Major (1 445 m). Jinak na ostrovech převažuje nížina.

Metropolí regionu, který tvořil součást středověkého Aragonského království, je Palma de Mallorca. Úředními jazyky jsou katalánština a španělština. Katalánský název Illes Balears je i součástí oficiálního španělského (kastilského) označení autonomního společenství.

Administrativně se region člení na čtyři ostrovní celky: Formentera, Ibiza, Mallorca, Menorca; z nichž každou spravuje vlastní ostrovní rada (Consell Insular).

Literární dílna

Kolikrát jsem ti řekla

Kolikrát jsem ti řekla, abys v tom pokoji nekouřil. Ty si nedáš říct.

První cigaretu jsem ochutnal ve čtrnácti letech. Byl jsem v Lesnickém odborném učilišti. Mistr musel někam odejít. Kamarád vyndal balíček Partyzánků, že si začoudíme. Bylo to hrozné, ale občas jsme si potajmu zakouřili. Byli jsme chlapáci.

Po ukončení školy jsem byl zaměstnán u Severočeských státních lesů. Tam snad kouřil každý. Krabička cigaret stála korunu a šedesát haléřů. Peněz moc nebylo, ale na kouření vždy něco zbylo. Před válkou jsem kouřil dvacet až třicet kousků denně. Na válce na cigarety z takzvaného žoldu vždy zbylo.

Vrátil jsem se z války do zaměstnání. Bylo více peněz a bylo i více cigaret. Kdo nekouřil, nebyl chlap. Kouřily i ženy a děvčata. Po krátkém čase jsem se oženil. Moje vyvolená moji neřest snášela, ale moc nadšená nebyla. Cigarety jí smrděly. Vrcholem bylo, když jsem si po dobrém obědě šel lehnout na nový dvoulůžkový gauč. Abych si zkrátil čas očekáváním, až se ke mně přitulí, tak jsem si zapálil cigaretu. S hlavou plnou snů a očekávání jsem usnul.

Vzbudilo mě pálení v boku. Gauč začínal hořet. Oheň jsem uhasil. Hněv mé ženy až za několik dnů. V polstrování vypálená díra.

Já, když jsem neměl kuřivo, tak jsem prohledal všechny kouty a vyhledával nějakého vajgla. Nebyl jsem líný v jedenáct hodin v noci se obléknout a jít do vzdálené hospody pro cigarety.

Někde v lese jsem prostydl a dostal zápal plic. Lékařka byla toho názoru, že bych měl aspoň na rok přestat kouřit. Tak jsem ji poslechl. Při kontrolní prohlídce řekla: "Vidíte, jak vám nekouření prospívá. Vypadáte jako reklama na dětské piškoty." Uplynul rok, a já si řekl, jestli by mi cigareta chutnala. Chutnala, a já v tom lítal znovu. Po krátkém čase jsem kouřil čtyřicet cigaret.

Narodil se nám první syn. Přístup ženy k mé neřesti se změnil. V bytě zakázala kouření nejen v pokoji, ale i na záchodě, dokonce i z okna. Jedině venku před domem. Přesto jsem byl prý cítit kouřem.

Blížil se konec roku. Žena řekla, dej si předsevzetí, že od Nového roku přestaneš kouřit. Abych měl pokoj, řekl jsem, že ano.

Odbila půlnoc. Bylo zvykem vyjít před dům a pozorovat rachejtla a ohňostroje. Nějakou raketu jsem

měl připravenou. Vezmu připravené rakety, zapalovač a cigarety a že jdeme ven. To je to tvoje předsevzetí? První, co uděláš v novém roce, že budeš kouřit?! Já nikam nejdu. Jdi si sám s těma cigaretama. Vyndal jsem z kapsy balíček cigaret. Položil na sekretář. Řekl nebudu kouřit. Od toho dne uplynulo víc než šedesát let. Nebylo to snadné. Touha zapálit si byla velká. První půlrok jsem musel zdolat mnoho pokušení. Vydržel jsem. V době, kdy čtyřicet cigaret přijde na tři sta korun a více, a s mým průměrným důchodem, bych si musel na kouření vzít půjčku. Jsem rád, že nekouřím.

Karel Pešťák

Už to není, co to bývalo

Už to není, co to bývalo, poznamenala sousedka Jarka, se kterou jsme seděly na lavičce před domem a vyhřívaly jsme si své staré kosti.

Dříve jsme dělaly dosti dlouhé procházky. Nejprve jsme obešly naše malé náměstíčko se zastávkou u pana Jindry, našeho pekaře a cukráře, na kávičku a jablečný koláček a trochu nových informací, co je v našem městečku nového, neboť jeho žena měla malé kadeřnictví nedaleko. A to bylo spíše jako informační kancelář. No, znáte to, když se sejde několik žen a mají čas na povídání. To se propere půl města a na nikom nezůstane nit suchá.

Po kávičce a pár nových informacích jsme se vydaly dále ke kostelu, kolem malé kašny, kde poskakovalo pár holubů a dávali si do zobáčků zbytky zrněk pšenice, kterou tu rozsypala paní Malá, babička statkáře Malého. Neměl to rád, že mu ubírá zrní, ale byla to její jediná radost, že nasytí pár holubů, tak to přehlížel. No a proč je sypala zrovna u kašny? Aby prý je hned zapili a neudusili se.

U kostela jsme poklábosily s panem farářem, a ten nás poprosil o pár květů do kostela. Věděl, že Jarka má krásnou zahrádku, kde má plno květů a občas něco do kostela donese. Večer měli přijít ke zpovědi Petr a Pavla, kteří se měli zítra brát, tak aby to měli pěkné. Tak jsme slíbily, že večer květiny budou.

No a šly jsme dále, kolem školy s velkým hřištěm, které sloužilo nejen školákům, ale i jejich otcům. Hrávali tu dost často fotbal, ale dnes tu byl klid, jen v boudě, která sloužila jako šatna, ale i jako místo k občerstvení, skládal pan Just basy piva, neboť zítra měl být velký zápas.

Pak jsme to vzaly úvozem, cestičkou k malému hájku, kde bylo pár břízek a dvě velké borovice a pod nimi krásná lavička, kterou zde postavil truhlář pan Krásný. Zde byl náš cíl a trochu odpočinku, než se vydáme tou samou cestou domů.

No ale teď už to byly jen naše vzpomínky. Nyní jsme byly rády, že se obě dobelháme na lavičku před dům a pozorujeme cvrkot kolem nás.

Marie Vaňková

Bude léto – Ilona Bednářová

Červen je krásný měsíc. Dny jsou velice dlouhé. Ráno brzy vychází slunce. Noci jsou krátké a teplé. Prostě a krátce řečeno, je to paráda. A samozřejmě to láká sednout si venku na lavičku a číst si knížku. I babičky a dědečky v našem domově to láká ven z pokojů, sednout si v naší zahradě a povídat si, poslouchat hlasy přírody, a hned je každému živému tvorů, o lidech nemluvě, krásně, a to i na duši. Žáci a studenti jsou také jako vyměnění, vždyť se nezapadají blíží nejhezčí dny, prázdniny! Když je pěkné počasí, tak hurá do plavek a voda volá, hola, hola!

A tak se radujeme každý den. Letní čas buď pochválen. A když se rozprší, to nevadí, sedneme si za stůl a budeme hrát hru, stůj co stůj. Takový je hezký život můj, ale i tvůj.

Neber na něj a na sebe hůl!

Ilona Bednářová

Drazí přátelé,

možná si někdy klademe různé otázky: Co je to vůbec život? - Co je víra v Boha? - Jaký cíl má náš život? - A tak se zamysleme nad první otázkou. Co je to život? Život je nějaký prožitek od raného věku až do stáří. Život je mít pocity: Radovat se, smát se, plakat, těšit se. Život znamená tvořit, budovat, dělat něco, z čeho mám radost. Život je Boží dar. Život od narození roztvírá se, roste, rozkvétá. I ve stáří stále můžeme svému životu dávat bohatou náplň.

A víra v Boha? O té se také hovoří, že je Božím darem, který dává našemu životu smysl, naději, logiku. Ale my víme, že Bůh nerozhoduje o nás bez nás - tomu víru dám, tomu nedám. Toho zahrnu šťastným životem, a tento člověk zase bude víc trpět, ten žádnou víru, naději nedostane. Uvěřit Bohu, důvěřovat Bohu, je výsledkem lidského úsilí, naší snahy a Božího daru. Člověk hledá, pokládá si otázky, hledá cesty, životní východiska, zápasí ve své mysli, ve svém životě o poznání Boha, toho, který nás přesahuje, toho, kterého si často neumíme ani dobře vysvětlit. A Bůh se nám zjevuje ve svém Stvořitelském díle, v kráse přírody, dává se nám poznat. Bůh se také dává poznat těm, kteří ho hledají. A pokud Boha hledají na správném místě, při bohoslužbě, při rozhovoru s duchovním, který přichází, aby nám nejasné záležitosti vysvětlil a ukázal nám správný směr, správný cíl. Je to dobře. Každá generace, každý člověk si musí prošlapávat cestu k poznání Boha, cestu k víře. V naší zemi je mnoho lidí, pro které Bůh neexistuje, ale oni přesto věří, že „něco nad námi je“. Bůh touží, abychom měli s ním krásný a upřímný vztah. Bůh není něco nad námi. Bůh je někdo, ten, který nás miluje, ten, který je cesta, pravda a život. Ten, který je vůči nám aktivní, ale také ten, který čeká na naši aktivitu, na naše rozhodnutí, abychom žili, jako dobří lidé. Bůh je konkrétní, Bůh je láska. A láska není pasivní, ani Bůh není pasivní, stále tvoří svět kolem nás. Jen my lidé

různým věcem nerozumíme, poněvadž se k nám nedostalo poznání, ať už se to týká přírody, lidského života, poznání Boha. A pokud žijeme, máme stále prostor k tomu, abychom poznávali nové věci, poznání života kolem nás. Věda stále odkrývá nové poznatky, které čekaly na člověka dnešní doby. Určitě existuje ještě mnoho záhad, mnohá tajemství, které musí věda objevovat. I takový veleduch, jako Tomáš Akvinský, byl závislý na vědění a poznání své doby. Když se např. zamýšlel, co je kde stálého, uvedl jako příklad neměnnosti nebeská tělesa, hvězdný svět. My dnes víme, že jestli je něco moc měnlivé, dokonce v bouřlivém vývoji, pak je to právě vesmír. Proto už neříkáme, že vesmír byl stvořen, ale že se dosud a neustále tvoří, že stvoření Boží je stálou přítomností. Mezi vírou a vědou není rozpor - můžeme přijímat všechny moderní poznatky vědy a přitom věřit v Boha. Poznatky vědy neodvádějí rozumného člověka od víry, naopak - naší víru prohlubují a zintenzivňují. Věřit v Boha, to se týká mého a tvého života teď, v přítomném okamžiku, v této době, v které žijeme svůj pozemský život. Věřit znamená překonat malomyslnost, pochybnost a nejistotu. Věřit znamená zcela důvěřovat, že Bůh je dost mocný, dost ochotný, aby nás nenechal ve štychu - že má vše v rukou, že je ochoten nám vyjít vstříc. Věřit, to je velká síla, bez víry v Boha je náročné a složité žít.

Váš jáhen Pavel Urban

*„Milí čtenáři,
v naší kapli jsme nedávno vytvořili pietní místo,
které slouží k vzpomínce na obyvatele, již nás
opustili. Toto místo nabízí klidné prostředí pro
osobní zastavení a zamyšlení.
Na pietním místě je umístěna vzpomínková
kniha, do které může každý z našich klientů,
zaměstnanců a návštěvníků zapsat své osobní
vzkazy těm, kteří nás opustili. Tato kniha se
stává jakýmsi společným památníkem, kde se
setkávají slova úcty, vděku a lásky.
Svou vzpomínku můžete vyjádřit také
rozsvícením svíčky, které jsou v kapli k tomuto
účelu přichystány. Svíčky jsou z bezpečnostních
důvodů elektrické. Děkuje.“*

Rozloučili jsme se:

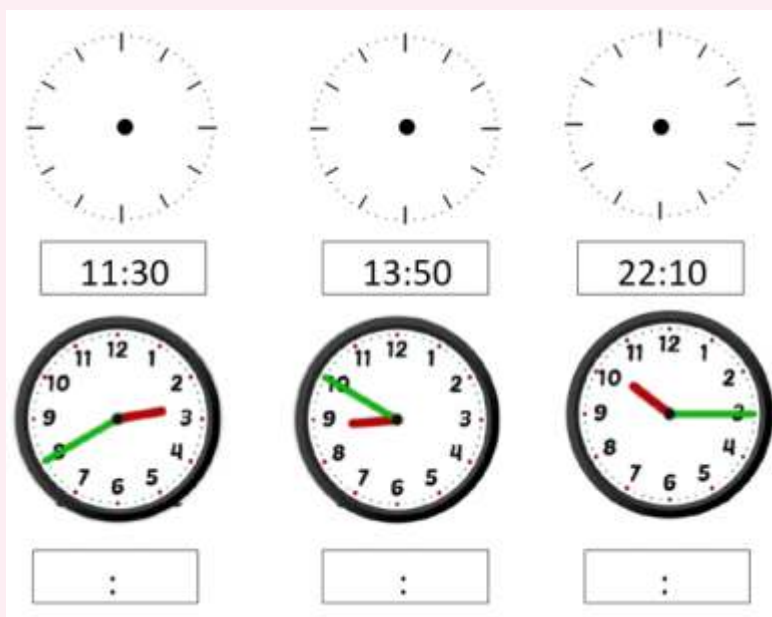
Paslerová Anna, Zídová Libuše.

1. KE KAŽDÉMU ZE SLOV DOPLŇTE JEHO SYNONYMUM – TJ. SLOVO STEJNÉHO VÝZNAMU. Př. balvan –
kámen.

ŠAŠEK –
BREČET –
KOUKAT –
RELAXOVAT –
PROSPĚŠNÝ –
HISTORIE –
SEKUNDA –

OBROVSKÝ –
FOTBAL –
DŮM –
GAUČ –
BĚŽET –
ŠKAREDÝ –
MLUVIT –

**2. KOLIK JE HODIN?
NAKRESLETE HODINÁM
RUČÍČKY PODLE UVEDENÉHO
ČASU A POTÉ NAOPAK DLE
RUČÍČEK NAPIŠTE ČAS**

3. SLOVNÍ ÚLOHA - Ve firmě mají dvě kuchyňky. V jedné je k dispozici 10 hrníčků, ale jen 6 podšálků. Ve druhé kuchyňce je o dva podšálky víc a o čtyři hrníčky méně. Kolik je celkem hrníčků a kolik podšálků?
4. SKRÝVAČKY – VE VĚTÁCH JSOU UKRYTY NÁZVY JÍDLA A POTRAVIN. NAJDĚTE JE.

Královna Vasilisa láme rekordy v hádání hádanek.
Za městem si vybudoval kilometr dlouhou skalku.
Na olympijských hrách skončil pátý.
Podrbala si nos a látala dál ponožku.

Luděk říkal, že pan Mokry žení syna.
Rychle bal, ať můžeme jet.
Hlavní město Sýrie je Damašek.
Dívka šeptala modlitbu a nespouštěla oči z obrazu.

5. VYMYSLTE CO NEJVÍCE POJMŮ, KTERÉ SE POJÍ S TÉMATEM:

a) VÝLET b) OSLAVA

6. UHODNĚTE NÁSLEDUJÍCÍ HÁDANKY.

Pořád mění tvar, přesto je kulatý. Co je to? Co tě dokáže popálit, ale není to oheň? Sedí babka kulatá, má sto sukní ze zlata. Když ji jednou vysvléct zkusíš, rozplakat se přitom musíš.

Kiwi umí zázraky. Dopřejte si ho denně, budete lépe spát a vaše srdce, kosti i pleť vám poděkují

Dokáže udržet mladistvý vzhled pleti i zdravé kosti, zmírnit projevy akné, ochránit buňky v těle před stárnutím i podpořit správné fungování trávicího systému. To vše umí kiwi. Kiwi je plodem popínavé dřeviny aktinidie lahodné, známé je také pod názvem čínský angrešt. Původně pochází z Číny, konkrétně z údolí řeky Yangtze. Dnes se pěstuje po celém světě v oblastech s mírným klimatem. Na Dálném východě se od pradávna používá například k léčbě zubního kazu nebo paradontózy. Jde o ovoce s nahnědlou chlupatou slupkou a sladkokyselou zelenou dužinou uvnitř. Když si ho dopřejete alespoň dvakrát týdně, posílíte imunitu, budete lépe usínat a zlepšíte i funkci plic. K těmto závěrům dospělo hned několik vědeckých studií.

Kosti i nervy v kondici

Kiwi je doslova nabité vitaminem C. Možná nevíte, že tohoto vitaminu obsahuje více než pomeranče, jahody, maliny i červený rybíz, a jediný plod tak dokáže pokrýt téměř celou doporučenou denní dávku pro dospělého člověka. Najdete v něm i vitaminy B, D, E a K. Dále je bohatým zdrojem hořčíku, železa a draslíku, který podporuje kardiovaskulární systém. Hořčík je zase důležitý pro správné fungování metabolismu a zdravý nervový systém. Miniaturní semínka pak obsahují omega-3 mastné kyseliny a řadu antioxidantů. A co víc, pravidelná konzumace kiwi je, díky vysokému obsahu vitaminů D a K, výbornou prevencí osteoporózy, pomoc při astmatu, vysokém cholesterolu i zácpě.

Podle některých výzkumů existují důkazy, že konzumace plodů bohatých na vitamin C pomáhá zlepšit funkci plic u lidí s astmatem a podporuje střevní peristaltiku, tedy činnost střev, čímž zamezuje zácpě a funguje jako prevence rakoviny tlustého střeva. A co víc, vědci přišli rovněž se zjištěním, že pravidelná konzumace kiwi snižuje hladinu krevního tlaku a pomáhá chránit srdce i cévy. Mimo jiné tím, že antioxidanty obsažené v plodech tohoto tropického ovoce dokážou omezovat nadměrné srážení krve a zároveň redukovat hladinu cholesterolu v krvi. Vitamin C společně s hořčíkem podporují látkovou výměnu, zpevňují žíly a cévy a prospívají zraku.

Lepší spánek, pleť bez vrásek

Vědci z Taiwan's Taipei Medical University přišli v rámci svých studií se zjištěním, že kiwi může mít vysoce příznivý vliv na kvalitu spánku, pomáhá při nespavosti i potížích s usínáním. Nezanedbatelné jsou i „zkrášlující“ účinky kiwi. Umí vyhlazovat, vypínat a regenerovat pokožku, díky vitaminu E zabráňuje jejímu předčasnému stárnutí a tvorbě vrásek. Živiny, které kiwi obsahuje, přispívají k produkci kolagenu v organismu, čímž udržují pleť pružnou a hydratovanou, vitamin E ji chrání před poškozením slunečními paprsky a UV zářením.

Stravovací komise

Další stravovací komise budou: 5. 6., 19. 6., 3. 7., 17. 7., 31. 7.

Zdroj: www.prozeny.cz

Science fiction (zkráceně sci-fi) literatura čili vědeckofantastický žánr využívá imaginativní vědecké a technologické koncepty jako mimozemský život, cestování vesmírem, cestování časem, paralelní vesmíry a podobné. Sci-fi literatura má ale mnohá další zákoutí. K otcům moderní sci-fi patří mj. H. G. Wells a nejobvyklejší českou stopu představuje Karel Čapek. Ale k nejstarším průkopníkům žánru sci-fi v české literatuře patří také Svatopluk Čech a jeho „broučkiády“ (především Pravý výlet pana Broučka do Měsíce, 1888 a Nový epochální výlet pana Broučka, tentokrát do XV. století, 1889.) A kupodivu, satira z konce 19. století může rezonovat i dnes.

Pan Matěj Brouček, majitel pražského činžovního domu, je měšťák, zajímá se především o svůj prospěch a pohodlí. Po návratu z oblíbené vinárny je ve snu unesen na Měsíc, kde se setkává s jeho obyvateli, překypujícími bujnou fantazií, ale neschopnými pochopit reálný pozemský život. Podruhé se propadne do doby husitských válek a ocitá se mezi odhodlanými obránci Prahy. Třetí cesta pana Broučka vede na Jubilejní výstavu průmyslu a umění Čech, kde zažije pitoreskní dobrodružství.

Svatopluk Čech – Nový epochální výlet pana Broučka, tentokrát do XV. století

I. kapitola

Třeba dosvědčiti, že pan Brouček slávou, kterou mu zjednal epochální výlet na Měsíc, ani dost málo nezpyšněl. Zpráva o jeho úžasných výzkumech rozléla se po vlasti a jméno Brouček chvělo se na každém rtu; ba, kvůli němu vjelo si do vlasů několik redakcí a stran, z nichž každá drala se o jeho přízeň a podkládala mu svoje tendence. Ale pan Brouček moudře a skromně mlčel. Nestaraje se o vřavu veřejnosti, vybíral klidně dál svou činži a trávil své večery jako dříve mezi starými známými U kohouta nebo na Vikárce, ale zde řidčeji – odvažoval se k panu Würflovi jen za novoluní nebo byla-li obloha mračny zastřena. Zkrátka, pan domácí nezměnil v ničem neokázalý způsob svého života. Nechodil do kaváren sbírat hold obdivu z očí mladistvých nadšenců, a jda ulicí, tvářil se, jako by nepozoroval, že zraky všech na něm utkvívají s touž posvátnou úctou, s jakou patřival kdys italský lid na pěvce „Inferna“, hledaje na tváři jeho stopy pobytu pekelného. Pan Brouček nedal se ani fotografovati s okem v neurčitou dálku upřeným a se svým cestopisem v ruce, aniž sestavil pro časopisy a naučné slovníky svou skromnou autobiografii s obligátním učitelem, který již v útlu dětskou duši vkládal sémě všeho dobrého a krásného, aniž si uchystal do zásoby duchaplné sentence pro památníky, ba neučinil mezi přáteli ani nejmenší narážku na okolnost, že je tomu právě deset roků, co začal choditi na Vikárku, – zkrátka, nepřijal ani jediné zvyklosti slavných lidí a přiznal se mi, že vavříin má pro něho cenu jen potud, pokud se jeho listů užívá ke skopové na divoko. Zdržuju se déle při této skromnosti páně Broučkově, poněvadž je u nás nyní vlastností tak neobyčejně vzácnou. Touha po slávě stává se znenáhla hlavním, všeobecným rysem naší společnosti. Kdož dbá nyní toho, aby tiše působil na své roli, ve své dílně, na katedře nebo za studovním stolem, spokojen zdárným, byť neokázalým ovocem své skromné práce?! Ten starosvětský druh lidí pomalu vymírá.

Jediná snaha nynějšího pokolení směřuje k zevnějšímu lesku a fanfárám slávy. Arci slávy nejružnějšího druhu. Studující pohrdá studiemi a shání se po vavřínech básnických; učitel pokládá učitelství za své vedlejší povolání a baží státi se spisovatelem, ne-li redaktorem; advokát přenechává své klienty pánu bohu a stará se o vyšší politiku; rolník zanedbává své hospodářství a dere se o různá výborství; řemeslník zaměňuje verpánek předsednickým křeslem v různých spolcích atd. atd. Národní statky, hmotné i duševní, při tom směru valně neprospívají, ale zato máme v Čechách již takovou spoustu proslulých lidí, že trávíme skoro všechn svůj čas srdečnými ovacemi, slavením pětiletých jubileí, pořádáním slavnostních banketů, večírků a podobnými užitečnými věcmi. Jak hluboko srostla slávychtivost s veškerým naším životem, toho důkazy nalézáme i v nesčetných rčeních a titulaturách. Jiní národové, pozdravující voláním své zasloužilé neb oblíbené muže,

přestávají na prostém přání, aby žili (což není zajisté mnoho) nebo nejvýše, aby dlouho žili. Němci volají „hoch!“, což je také velmi krotké, ba skoro dvojsmyslné přání. Ale u nás pozdravujeme každého, kdo třeba nevykonal pranic jiného, nežli že se dožil svého padesátého roku, hned hromovým „Sláva!“ Jinde dává se nejváženějším korporacím nejvýše titul „chvalný“ nebo „ctěný“; u nás by každá pokládala za urážku, kdyby se jí odepřelo uznání její slávy. Slavný je u nás každý výbor, klub a spolek; slavná každá redakce, komise a jednota; slavné, ne-li dokonce veleslavné, každé finanční ředitelství. Zkrátka, sláva rozléhá se na všech koncích a slávou hází se na všechny strany, jako by to byla nejlacinější věc na světě. Věru, že nechápu, odkud se u nás tolik slávy bere, pohlížím-li na naši přece jen skrovnou literaturu, na naši vědu v začátcích, na nedostatky našeho průmyslu a obchodu, na náš dluhy přetížený rolnický majetek a na politické naše postavení, o němž raději pomlčím.

Odpusťte mi nudné úvahy, k nimž zavedla mne bezpříkladná skromnost mého hrdiny. Mnohý, kdo se nepodíval ani do Krče, neřku-li na Měsíc, chlubí se každému na setkání svými drahocennými zkušenostmi. Však znáte takového člověka, který byl jednou v životě za hranicemi, na př. jen v Drážďanech. Každá společnost, v níž se octne, musí vyslechnouti alespoň některou upomínku z jeho cesty. Prohodte si třeba něco o gorgonzolském sýru, a již spustí: „Kdykoli slyším o gorgonzolském sýru, pánové, tu mi vždycky napadne drážďanská Sixtinská Madona, před níž jsem se spřátelil s jedním starým podivínským Vlachem, který atd.“ Zkrátka, ať se mluví o čemkoli, drážďanský cestovatel dovede na všechno šikovně nebo nešikovně zavěsiti své Drážďany. Zcela jinak pan Brouček. On dotýkal se Měsíce skoro nerad a jeho rozprávky v hostinci točily se jako dříve jen kolem věcí pozemských. Jenže nyní, věren svému slibu na Měsíci, zdržoval se všeho nepříznivého kritizování městských a státních záležitostí; z téže příčiny vyhýbal se teď i rukavičkáři Klapzubovi, jako zlovolnému rýpalu. Ale jedna věc povážlivě zviklala jeho příkladný optimismus. Byly to nově vydané zákony o exekučním řízení, které tak citelně zkracují práva ubohých domácích pánů a vydávají je bez obrany všanc zlovůli nesvědomitých nájemníků.

Ačkoliv panu Broučkovi někdy mráz po zádech pobíhal při pomyšlení na hrůzy železné panny a středověké inkvizice, o níž děsivě pojednávala jedna kniha jeho skrovné bibliotéky, budilo v něm přece ono nespravedlivé zákonné ustanovení leckdy touhu po starých, zlatých časech. Litoval, že falešná humanita vzala věřiteli možnost, vsaditi nesvědomitého dlužníka mezi žáby a krysy na dno nějaké romantické věže, a myslil si, že by čtvrcení za živa nebylo přílišným trestem pro nájemníka, který ze zásady nájemné neplatí.

Tyto a podobné úvahy staly se zárodkem, z něhož poznenáhlu v panu Broučkovi vyklíčila jakási záliba ve věcech minulých. Porovnáváje přítomnost s minulostí, pokud ji znal z vlastních vzpomínek, z vypravování starých pensistů a z několika rytířských románů, které četl za mladých let, – začal se kloniti k náhledu, že bylo za stará v mnohé příčině lépe než nyní. Pro znovuzavedení železné panny a španělské inkvizice by sice nebyl, ale kdyby každého zloděje pověsili zkrátka jako tehdy na nejbližší šibenici, uspořil by tím stát ohromné sumy na živění darebáků, kterým se nyní staví paláce z kapes poctivých lidí. A jakým právem nutí se nyní bezdětný člověk k tomu, aby platil krvavé přírážky na hříšný školní přepych pro cizí děti! Dříve stálo vyučování pakatel, a přece mládež člověka slušněji pozdravila než nyní. Továrny neubíraly řemeslníku výdělek a zato vytrval ti kabát půl století. A co železnice? Kolik formanů a hospod mělo dříve na silnicích pěkné vyživení, a cestování po dostavníku bylo sice zdoluhavější, ale zato jsi přece cesty užil a nemusel se báti většího neštěstí, než leda zlomení nápravy. A jestliže za dávných dob loupežní rytířové s pacholky svými pocestné přepadali, měli alespoň své brlohy jenom na vysokých skalách a číhali za noci v pustých lesích; nyní však mají nejlepší domy uprostřed samého města a odírají nás všechny za bílého dne.

Není divu, že při tomto směru myšlenek pan Brouček zabřídá časem do romantické nálady, která mu dříve – vyjma snad mladistvé ony doby rytířských románů – bývala úplně cizí. Zvláště často budila se tato nálada, když vystoupil vzhůru na Hradčany a blížil se Vikárce. Spisovatel této knihy se přiznává, že i sám bývá opředěn romantickým kouzlem, kdykoliv navštěvuje zajímavý tento hostinec. Ať již se k němu ubírám zadem po Starých zámeckých schodech branou při zasmušilé Černé věži, kolem vážného purkrabství a šedých věží památného kostela svatojiřského, či předem přes Nové schody zámecké, kolem starých šlechtických domů a novějším zámeckým portálem Scamozziho: kdykoli vstoupím na třetí hradní dvůr před velebný, kamenným lesem ozdobných pilířů a oblouků k nebi strmící kolos dómu, vždy vyvstávají ze všech koutů stíny tisícileté minulosti a naplňují mou fantazii vírem pochmurných i pestroskvělých obrazů. Z šera dávných věků vynořuje se přede mnou zástup prvních křesťanských chrámů; vidím tajemný pahorek

Žiži, kde snad posvátný plamen kdysi šlehával v kole žreců; vidím i kamenný stolec, na němž dávní Přemyslovci obouvali se v lýkové střevíce svého praotce. Ale pojednou mizí tyto obrazy a namísto nich zdvihá se přede mnou chrám svatovítský, sice ještě pouhý nedokončený jeho kůr, ale již velebně zářící v lesku své nové nádhery, a do něho vchází Karel ve zlatém panovnickém ornátě, obklopen skvoucím průvodem kněžstva a rytířstva; pak objevuje se vážná postava betlémského kazatele, jenž směle přibíjí své pozvání k disputaci o kramaření odpustkovém na dveře chrámové; tu kadeřavá krásná hlava Jiřího hrdě nese zářivou korunu; tam Vladislav Polský kráčí v plném majestátu; pak plní se nádvoří cizokrajnými postavami ve španělských pláštích nebo temných řízách astrologů; teď ve vozech, obklopených zástupy žoldnéřů, bělohorští mučedníci konají smutnou cestu k Bílé věži – a dále, dále snuje se proměnlivé pásmo výjevů radostných a žalostných, velebných a děsivých...

Na chvilku procitnu ze sna minulosti a hledím se zálibou na vzrůstající zdi nové lodi chrámové, již doba naše doplní velkolepé dílo Karlovo. Ale těsná Vikářská ulička znova mne unáší v zašlé časy. Vzpomínám na bouřlivé děje, jež v dobách náboženských rozbrojů tolikrát rušily klid kanovníků pražských, jejichž kapitulní refektář stával právě asi tam, kde vítá tě nyní Würflův skromný hostinec. Ačkoliv má prosté, nevysoké to stavení zvenčí střízlivé novověké vzezření, přece kdykoli vstupuji do jeho nepravdivé předsiňky, vždy věžívám ještě v kouzelných poutech minulosti a očekávám, že pan Würfel uvítá mne v malebném středověkém kroji: s pestrou karkulí na hlavě, v kabátci s napouchlými, prostříhanými rukávy, v sukni kunovinou lemované, v těsně přiléhajících nohavicích, jedné žluté a druhé fialové, v červených střevicích s púlsáhovými špičkami, a že přede mnou místo střízlivé púllitrové sklenice postaví ohromný hliněný pohár s malováním a s divnými maňásky na víku. A ještě když sedím v hostinské jizbě u hlubokého výklenku okna, z něhož jest obloukem krytého schodiště viděti dolů na dvorek, ohrazený v pozadí tlustou hradní zdí, kde v širokém výklenku dvě malá okna hledí do bujné zeleni Jeleního příkopu a napravo strmí okrouhlá, malebná, romantická Mihulka: ještě tam, skloniv za sklenicí chmeloviny ve stinném koutě hlavu do dlaní, dopřádám sen minulosti, – jest mi, jako bych seděl pod gotickým sklepením nějaké středověké krčmy, a čekám, až otevru oči, že shledám se v některém století minulém...

Čtenář mi promine, že mluvím trochu déle o sobě. Vždyť ví, s jakou sympatií Inou všichni autoři vůbec k své osobě. Je skutečně zvláštní, jak rádi se obírají sebou samými a s jakou pietou se k osobě své chovají. Nemluvím ani o lyrických básnících, kteří se věnují zpravidla výhradně kultu svého šlechtného a drahocenného Já; nemluvím o cestopiscích, kteří cizích krajin a národů užívají většinou toliko za malebnou stafáž k své zajímavé osobnosti, imponující čtenáři při každém kroku vpravdě gentlemanskou jistotou a vybroušeností, ač třeba často bývala dosti komickou figurkou pro ty spolucestující a domorodce, které sama líčí jen s pohrdavým humorem, – ale již neobejde se bez vystoupení autora, všemi ctnostmi ozdobeného, ani žádná báseň epická, žádný román, žádná novela nebo črta, a brzy nadejde bezpochyby doba, kdy také dramatičtí spisovatelé vřadí svou vlastní vděčnou figuru mezi osoby svých kusů. Ani učení spisovatelé nechovají se jinak. Alespoň pod řádkou musí do svých studií a monografií vpravit „spisovatele těchto řádků“ a z každé stránky vyzírá opravdová úcta, jakou chovají k „autoru tohoto pojednání“.

Než dosti již reflexí; přistupme k ději!

Svatopluk Čech: Nový epochální výlet pana Broučka, tentokrát do XV. století. Městská knihovna v Praze, 2011.

Zdroj: wikisofia.cz/wiki/

VÝSLEDKY KLUB EINSTEIN

VÝSLEDKY:

1. Klaun, plakat, dívat, odpočívat, užitečný, dějiny, vteřina, velký, kopaná, barák, pohovka, utíkat, ošklivý, říkat.
2. Digitálně – 14:40 (2:40); 8:50 (20:50); 10:15 (22:15).
3. 16 hrníčků a 14 podšálků.
4. Salám, rýže, houska, chleba, hrách, sýr, salát, kaše.
5. Výlet – svačina, nové zážitky, batoh, pití, pevné boty, vlak...; oslava – dort, dárky, narozeniny, šampaňské...
6. Měsíc; Kopřiva; Cibule.

Slavia versus Ostrava

V sobotu 4.5. se panu Lufinkovi splnilo velké přání – díky laskavé podpoře klubu SK Slavia Praha se po 50 letech opět podíval do Edenu na zápas své milované jedenáctky. Atmosféra na stadionu byla bouřlivá a pan Lufinka společně s dalšími 18 tisíci fanoušky fandil až do poslední chvíle. Z gólu se mohl radovat hned několikrát, protože Slavia nad Baníkem Ostrava vyhrála 5:0. Nezapomenutelný zážitek na stadionu vytvořily nejen samotný průběh utkání, ale také nezištná pomoc dobrovolníků, kteří se panu Lufinkovi skvěle věnovali jako doprovod. Právě jim, a také klubu SK Slavia Praha, patří za jejich účast vřelý dík!

Kytara – Kytarové vystoupení dam Hrajinohové a Šťavíkové.

Pohybové dopoledne – Pohybem a v doprovodu hudby strávené dopoledne s panem Veletou.

KALEIDOSKOP

Vycházka –
Příjemná vycházka
do stínu lesa.

Sport Turecko – Sportovní dopoledne ve spolupráci s tureckými studenty.

Pohybové dopoledne – Pohybem a v doprovodu
hudby strávené dopoledne s panem Veletou.

ČERVNOVÁ VÝROČÍ

26.6.1284 vyvedl pištec z města Hameln sto třicet dětí. A to na horu Koppel, kde zmizely beze stopy, praví starobylá pověst o Krysaři. Toho roku bylo město zamořeno krysami a neznámý krysař pískal na píšťalu a vylákal tak krysy až k řece, v níž se utopily. Radní však upřeli krysařovi dohodnutou odměnu a on se jim strašně pomstil. Pověst zpracovali bratři Grimmové, má svou anglickou verzi, u nás ji proslavil Viktor Dyk. Existuje loutkový film Krysař, stejnojmenný muzikál Daniela Landy i film F.A.Brabce. Pověst má reálný základ v nějaké tragédii, o které se dochovaly zmínky z roku 1300. Časem se realita prolнула s bájí o kouzelné zemi sedmihradské, kam se lze dostat pouze skokem do propasti pod horou Koppel. Příběh má temnou magii a okouzluje čtenáře, diváky i tvůrce dodnes. V Dykově verzi zpívá Krysařova láska Agnes: *Sedmihradská země, krásná jako hřích. Lesy hučí temně, nepřehluší smích. Je to země jasu, je to jiný svět. Zpívá moře klasů, šeptá květu květ. Umí srdce zhojit čarokrásným snem. Dej nám, Bože, dojít v sedmihradskou zem!*

15.6.1754 sestavil Prokop Diviš v Příměticích u Znojma první bleskosvod. „Meteorologický stroj“ nebo „povětrnostní mašina“ byla soustava 400 kovových hrotů spojených s uzemněním. Ve světě platí za vynálezce hromosvodu také americký vědec a politik Benjamin Franklin, který kolem roku 1750 prováděl podobné experimenty, ale tyčový jednohrotový uzemněný hromosvod postavil ve Filadelfii až v roce 1760. První hromosvod na území českého království byl instalován na zámku v Měšicích roku 1775. V současnosti se na celém území České republiky ochrana před bleskem musí zřizovat na stavbách a zařízeních tam, kde by blesk mohl způsobit ohrožení života nebo zdraví osob nebo materiální škody.

23.6.1894 byl v Paříži založen Mezinárodní olympijský výbor. Založili ho francouzský pedagog a historik Pierre de Coubertin spolu s řeckým obchodníkem a spisovatelem Demetrem Vikelasem a českým pedagogem, spisovatelem a sportovcem Jiřím Guthem-Jarkovským s cílem obnovit tradici antických olympijských her. K MOV patří 206 národních olympijských výborů. Celosvětově uznávané stanovy této organizace jsou všeobecně známy pod názvem Olympijská charta. MOV organizuje letní i zimní olympijské hry. První moderní letní olympijské hry se konaly v roce 1896 v Athénách v Řecku. První zimní olympijské hry se konaly v roce 1924 v Chamonix ve Francii. Olympismus je životní filosofie, spojující vyrovnanost a kvality těla a ducha.

28.6.1919 byla v Paříži podepsána Versailleská smlouva, jež formálně ukončila první světovou válku mezi státy Dohody a Centrálními mocnostmi. Článek 231 smlouvy (klauzule o válečné vině) připisovala Německu zodpovědnost za „ztráty a utrpení“ států Dohody v průběhu války. Poskytl základ pro válečné reparace, které byly vyčísleny na 269 miliard zlatých marek, později byla částka zredukována na 132 miliard marek, což ale stále většina Němců považovala za neúměrné. Ekonomické problémy způsobené reparacemi spolu s odporem Němců vůbec je platit bývají uváděny jako jedna z příčin politické a hospodářské krize Výmarské republiky a převzetí moci Adolfem Hitlerem a nakonec i vypuknutí 2.světové války. Aby se válka nemohla již opakovat, Woodrow Wilson chtěl vytvořit Společnost národů. Základní myšlenka byla, že pokud slabší národ je napaden, ostatní mu zajistí ochranu před útočníkem. Společnost národů nebyla ale schopna důrazně prosadit své cíle, naprosto neefektivní byla její činnost proti agresivním krokům fašistické vlády v Itálii (okupace Habeše, dnešní Etiopie), nacistické v Německu, militaristické v Japonsku i komunistické v Sovětském svazu. Formálně byla Společnost národů rozpuštěna v dubnu 1946. Vítězné státy 2.světové války se rozhodly některé její struktury transformovat do nově vzniklé Organizace spojených národů, která na činnost Společnosti národů přímo navázala.

29.6.1926 zazněla ve Smetanově síni Obecního domu v Praze poprvé Sinfonietta Leoše Janáčka. Na koncertě zazněla také Glagolská mše. Českou filharmonii řídil Václav Talich a koncert přenášel i rozhlas. Sinfonietta je expresivní a slavnostní dílo pro velký orchestr. Janáček o ní řekl, že má vyjádřit „svobodného současného člověka, jeho duchovní krásu a radost, jeho sílu, odvahu a odhodlání bojovat za vítězství“. Sinfonietta má pět vět pro různé kombinace nástrojů, které jsou věnovány určitým místům v Brně. Sinfonietta inspirovala hudebníky moderní hudby, ale odkaz na ni najdeme také například u japonského spisovatele Haruki Murakamiho. Patří k nejhranějším a nejoblíbenějším Janáčkovým

skladbám.

5.- 6.6.1944 začala Operace Overlord – invaze do Francie vyloděním spojeneckých vojsk v Normandii. Den D, jak bývá operace také nazývána, byla největší námořní invaze v historii. Zahájila osvobození Francie a celé západní Evropy a položila základy vítězství spojenců na západní frontě. Průběh bitvy ovlivnila především výhoda překvapení na straně spojenců i jejich zdrcující převaha v počtu mužů. Počasí bylo zcela příšerné a vrchní velitel Spojeneckých sil generál Dwight D. Eisenhower zvažoval její posunutí na pozdější datum. Naštěstí ale převážil názor polního velitele Bernarda Montgomeryho a některých dalších. Důležitou roli sehrálo zapojení francouzského odboje. Týkalo se se rozsáhlých sabotáží železnic a komunikačních center, spojovacích drátů či elektrických rozvodů. Nemalou roli sehrály vzdušné výsadky. Kanál La Manche překročilo v den D téměř 160 000 vojáků, do konce června se vylodilo 875 000 vojáků. Následovaly kruté boje, fronta byla dlouhá skoro 100 km, teprve 26.6. byl dobyt přístav Cherbourg a 21.7. historické středisko Normandie město Caen. Spojenci zahájili 15.8. druhou invazi ze Středozemního moře v jižní Francii a 25.8. následovalo osvobození Paříže. Německé síly 30.8. 1944 ustoupily na východ přes Sein, čímž operace Overlord skončila.

10.6. 1944 se stal masakr ve francouzském městě Oradour-sur-Glane. Když se ve Francii řekne Oradour, zní to stejně jako v Čechách Lidice. Oradour je francouzská vesnice ležící v regionu Limousin, v departementu Haute-Vienne. Příslušníci jednotek SS tu během největšího masakru v obsazené Francii připravili o život 642 lidí, včetně žen a dětí a vesnici vypálili. Dodnes nejsou zcela jasné důvody masakru, ale souvislost se mstou za vylodění v Normandii a účastí partyzánů na operaci se nabízí. Trosky zpustošené obce zůstaly po válce nedotčeny a Francouzi je do současnosti udržují jako pietní místo.

8.6.1949 vyšel román 1984 anglického spisovatele George Orwella 1984. Prorocká kniha o principu fungování totalitního státu je jeden z nejslavnějších a také nejdůležitějších dystopických románů. Dystopie obecně je opakem utopie. Zatímco utopická literatura zobrazuje dokonalou společnost, dystopické fikce jsou reakcí na tento literární proud a mají silnou varující společenskou funkci. 1984 (v anglickém originále vypsáno Nineteen Eighty-Four) popisuje svět, v němž vládne absolutní totalita a podporuje ji permanentní válka. Z tohoto díla pochází známý výrok "Velký bratr tě sleduje!" Román navazuje na předchozí díla George Orwella, zejména na „Farmu zvířat“. 1984 pokračuje v jejích tématech - omezování osobních svobod, autoritářská diktatura, která využívá výtěžky jí pošlapané revoluce. Kniha zobrazuje totalitní systém, který nahradil kapitalismus. Nová společnost popírá svobodu a autonomii jednotlivce. Vyznačuje se mobilizací všech sil pro realizaci globálního cíle; koncentrací moci v rukou jedné strany, řízené vůdcem; panuje monopol na komunikační prostředky; vládne jediná pravá ideologie; plná kontrola nad veřejným a soukromým životem; brutální násilí proti všem disidentům; neustálé hledání nepřátel, se kterými je vedena nesmiřitelná válka; materiální chudoba a všeobecný strach. Krátce před svou smrtí Orwell napsal: *Můj román není namířen proti socialismu nebo Britské labouristické straně, ale proti těm zvrácenostem centralizované ekonomiky, kterým podléhá a které se již částečně realizovaly v komunismu a fašismu. Nejsem přesvědčen, že společnost tohoto druhu musí nutně vzniknout, ale jsem přesvědčen, že něco takového může být. Jsem také přesvědčen, že totalitní myšlenka žije v myslích intelektuálů všude, a snažil jsem se tuto myšlenku dovést až do jejího logického konce. Působení knihy jsem zasadil do Anglie, abych zdůraznil, že anglicky mluvící národy nejsou o nic lepší než ostatní a že totalita, není-li kontrolována, může zvítězit všude.*

29.6.1989 odvysílaly rozhlasové stanice Svobodná Evropa a Hlas Ameriky ve svých programech výzvu Několik vět. Petici sepsali představitelé československého disentu v čele s Václavem Havlem, Alexandrem Vondrou, Stanislavem Devátým a Jiřím Křžanem. Požadovala propuštění politických vězňů, garanci základních lidských práv a svobod, zrušení cenzury a lepší péči o životní prostředí. Petice byla koncipována jako otevřený dokument, který měl být přístupný komukoliv, kdo projeví s jejím zněním souhlas. Podpis pod petici připojili i známí umělci – Hana Zagorová, Zdeněk Svěrák, Rudolf Hrušínský, Jan Čenský, Jiří Bartoška, Ivan Trojan, Martin Stropnický, aj. Výzva odstartovala pád komunistického režimu.

INFORMACE Z DOMOVA

Další stravovací komise budou: 5. 6., 19. 6., 3. 7., 17. 7., 31. 7.
O schvalování nového jídelníčku budou členové stravovací komise předem informováni.

Schůzka
důvěrníků
s vedením
domova se uskuteční
ve středu 5. 6. 2024
od 10:00
v sále.

Multisenzorická místnost A0
Připomínáme, že na odd. A0 je
k dispozici multisenzorická místnost,
která slouží k relaxaci a setkávání
klientů. Místnost je odemčená
a můžete ji kdykoli navštívit.

ZOOTERAPIE – od 25. dubna započne pravidelné
setkávání se zvířaty z farmy Boušice u Benešova.

VIRTUÁLNÍ VÝLETY PO KRÁSÁCH NAŠÍ VLASTI I SVĚTA

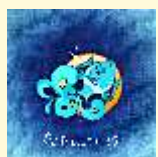
Do našich 3D brýlí jsme nahráli nový obsah, který je v češtině. Nechte se provést po
Pompejích, Florencii, ale i Brně nebo Bratislavě. Neváhejte oslovit svého aktivizačního
pracovníka. 3D brýle nejsou doporučeny pro klienty s kardiostimulátorem.

Červen

Kozoroh - 22. 12. – 20. 1.

Celý červen budete mít dobrou náladu a
přenesete ji na svou drahou polovičku.
Dokonce to vypadá na romantiku.

Vodnář - 21. 1. – 20. 2.

Pokud se vám nelíbí, že se druzí motají do
vašeho osobního života, musíte jim to říci.
Někteří zkrátka potřebují vytyčit hranice.

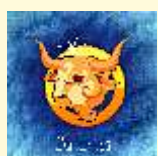
Ryby - 21. 2. – 20. 3.

Bylo pro vás těžké navykhnout si na
pravidelný pohyb, ale konečně už vás to
začíná bavit. Tak teď hlavně nepolevujte!

Beran - 21. 3. – 20. 4.

Měli byste si víc všímat náznaků svého
partnera. Možná uvnitř sám sebe řeší
problémy, se kterými potřebuje pomoci.

Býk - 21. 4. – 21. 5.

Poslední dobou se nemůžete zbavit
negativních myšlenek. Pokud pociťujete,
že potřebujete pomoc, neváhejte si říct.

Blíženci - 22. 5. – 21. 6.

Je v pořádku druhým poradit a pomoci,
pokud je to ve vašich silách. Nikdy ale
nejednejte na úkor svého vlastního štěstí.

HOROSKOPY

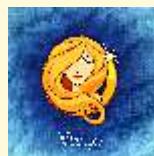
Rak - 22. 6. – 22. 7.

Nemějte před svou drahou polovičkou
tajemství. Lež má krátké nohy a pravda
vždy vyjde najevo. Měli byste se přiznat.

Lev - 23. 7. – 22. 8.

Pro přátele jste vrba, které mohou říci
cokoli. Nestyďte se jim přiznat, že někdy
jsou jejich problémy na vás moc.

Panna - 23. 8. – 22. 9.

Dávejte si pozor, co řešíte se svými
přáteli. Jsou témata, která by se měla
řešit jen mezi dvěma lidmi. Neriskujte.

Váhy - 23. 9. – 23. 10.

V dnešní době je opravdu snadné
udržovat kontakt v rodině, která je to
nejcennější. Zvedněte telefon a zavolejte.

Štír - 24. 10. – 22. 11.

Pravidelný pohyb vám dělá dobře, a to
nejen po psychické, ale i fyzické stránce.
Nepolevujte ve svém snažení.

Střelec - 23. 11. – 21. 12.

Nemůžete se na svého partnera zlobit, že
chce mít ve společných financích
pořádek. Na rozdíl od vás neutrácí.